A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2006. szeptember 28. *

A C-282/04. és C-283/04. sz. egyesített ügyekben,

az EK 226. cikk alapján kötelezettségszegés megállapítása iránt a Bírósághoz 2004. június 30-án, illetve 2004. július 1-jén

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviseli: H. Støvlbæk, A. Nijenhuis és S. Noë, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek

a **Holland Királyság** (képviseli: H. G. Sevenster, J. van Bakel és M. de Grave, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

benyújtott keresetei tárgyában,

* Az eljárás nyelve: holland.

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: P. Jann tanácselnök (előadó), K. Schiemann, N. Colneric, K. Lenaerts és Juhász E. bírák,

főtanácsnok: M. Poiares Maduro,
hivatalvezető: R. Grass,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

a főtanácsnok indítványának a 2006. április 6-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Keresetlevelével az Európai Közösségek Bizottsága annak megállapítását kéri a Bíróságtól, hogy a Holland Királyság – azzal, hogy a Koninklijke KPN és a TPG NV társaság alapszabályában fenntartott bizonyos rendelkezéseket, amelyek szerint e társaságok alaptőkéje olyan, a holland állam birtokában lévő különleges részvényt foglal magában, amely az említett társaságok arra jogosult szervei bizonyos döntéseinek jóváhagyására vonatkozóan különleges jogokat biztosít a holland államnak – nem teljesítette az EK 56. és az EK 43. cikkből eredő kötelezettségeit.

Jogi háttér

2 A holland polgári törvénykönyv (Burgerlijk Wetboek, a továbbiakban: Burgerlijk Wetboek) 2:8. cikke alapján azon jogok gyakorlását, amellyel valamely különleges részvény birtokosa rendelkezik, az ésszerűség és a méltányosság elve szabályozza. E rendelkezés értelmében:

„(1) A jogi személynek, valamint a törvény vagy az alapszabály révén a jogi személy szervezetében közreműködő személyeknek egymás közötti jogviszonyaikban az ésszerűség és a méltányosság elve követelményének megfelelően kell eljárniuk.

(2) A törvény, a szokás, az alapszabály, a szabályzatok vagy a rendeletek alapján közöttük alkalmazandó jogszabály nem bír joghatással, amennyiben az adott körülmények között az ésszerűségből és a méltányosságból eredő kritériumokra való tekintettel ez az alkalmazás elfogadhatatlan lenne."

3 A Burgerlijk Wetboek 2:92. cikke előírja:

„(1) Az alapszabály ellentétes rendelkezése hiányában minden részvény névértékének megfelelően azonos jogokat és kötelezettségeket testesít meg.

[...]

(3) Az alapszabály rendelkezhet úgy, hogy bizonyos részvények az ott leírt különleges jogokat biztosítják a társaság irányítására vonatkozóan."

A tényállás és a pert megelőző eljárás

4 1989-ben a postai, távközlési és a telefonszolgáltatással megbízott holland állami vállalatot részvénytársasággá alakították át, Koninklijke PTT Nederland NV (a továbbiakban: PTT) néven.

5 A PTT részleges privatizációja alkalmával 1994-ben az alaptőke 30%-át megtestesítő első részvénysorozat, majd 1995-ben az alaptőke 20%-át megtestesítő második részvénysorozat értékesítése útján módosították e vállalkozás alapszabályát, egy különleges részvény, az ún. „golden share" (aranyrészvény) holland állam javára történő bevezetése érdekében.

6 1998-ban a PTT két önálló társaságra vált szét, a Koninklijke KPN NV-re (a továbbiakban: KPN) a távközlési szolgáltatások, illetve a TNT Post Groep NV-re, (később TPG NV; a továbbiakban: TPG) a postai szolgáltatások vonatkozásában.

7 E szétválás során a PTT-ben a holland állam birtokában levő különleges részvényt módosították, hogy az állam mindkét új társaságban rendelkezzék különleges részvénnyel (a továbbiakban: kérdéses különleges részvények).

8 A holland állam a birtokában levő különleges részvényeket fő szabály szerint átruházhatná az érintett társaságra vagy másik vevőre. Ez utóbbi esetben az átruházást a KPN és a TPG alapszabályának 17. cikke alapján az említett társaság igazgatótanácsának és felügyelőbizottságának jóvá kell hagynia.

9 A kérdéses különleges részvények különleges jogokban részesítik a holland államot az e két társaság szervei következő kérdésekre vonatkozó döntéseinek előzetes jóváhagyása tekintetében:

– a társaság részvénykibocsátása (a KPN és a TPG alapszabálya 12. cikkének (1), (2) és (4) bekezdése);

– a törzsrészvények birtokosait megillető elsőbbségi jogok korlátozása vagy kizárása (a KPN és a TPG alapszabálya 13. cikkének (3) bekezdése);

– a törzsrészvényekben jegyzett alaptőke több mint 1%-át megtestesítő törzsrészvények társaság általi megszerzése vagy átruházása (a KPN és a TPG alapszabálya 15. cikkének (3) bekezdése);

– a különleges részvény bevonása;

– a KPN Telecom BV-ben vagy a PTT Post Holdings BV-ben (vagy a postáról szóló törvény [Postwet] 4. cikkének (1) bekezdése szerinti egyéb jogi személyben) birtokolt részvényekhez fűződő szavazati jog gyakorlása a megszűnésre, az egyesülésre vagy szétválásra, a saját részvények megszerzésére, valamint az e társaságok közgyűlését az előzőekben említett területeken megillető hatáskörökre vonatkozó alapszabály-módosításra vonatkozó javaslatot illetően, (a KPN és a TPG alapszabálya 25. cikke (3) bekezdésének a) pontja);

– a konszolidált mérleg szerint a társaság saját tőkéjének a KPN teljes vagyonának 30%-a (a KPN alapszabálya 25. cikke (3) bekezdésének b) pontja) vagy a TPG teljes vagyonának 15%-a (a TPG alapszabálya 25. cikke (3) bekezdésének b) pontja) alá csökkenésével járó beruházások;

– a társaság részvényei utáni és/vagy a tartalék terhére történő osztalékfizetés (a KPN és a TPG alapszabályának 36. cikke);

– az egyesülés vagy szétválás (a KPN és a TPG alapszabálya 47. cikke (2) bekezdésének a) pontja);

– a társaság megszűnése (a KPN és a TPG alapszabálya 47. cikke (2) bekezdésének b) pontja);

– a társaság alapszabályának módosítása (a KPN és a TPG alapszabálya 47. cikke (2) bekezdésének c) pontja), többek között a következőkre vonatkozóan:

  – a társaság célja, amennyiben koncessziók vagy engedélyek végrehajtására vonatkozik;

  – az alaptőke és a társaság részvényeinek fajtái, ha új részvényfajta, a társasági eredmény és/vagy vagyon utáni kamatok vagy más jogok létrehozásáról vagy a különleges részvény vagy B elsőbbségi részvények megszüntetéséről van szó;

– a különleges részvény átruházása és

– a KPN és a TPG alapszabálya 12., 13., 15. cikkének (3) bekezdése, 25. cikkének (3) bekezdése, 36. cikke és 47. cikkének (2) bekezdése alapján a különleges részvényhez fűződő jogok módosítása, valamint

– általában véve minden olyan módosítás, amely a különleges részvényhez fűződő jogokat sérti, vagy azokkal ellentétes.

10 A holland állam az „Afspraken op Hoofdlijnen KPN en TPG"-ben (a KPN-nel és a TPG-vel való megegyezés) egyrészt vállalta, hogy a KPN-ben birtokolt különleges részvényt kizárólag akkor használja, ha a részvényesi érdekei ezt megkívánják, másrészt a TPG-ben birtokolt különleges részvényt kizárólag ugyanebben az esetben használja, vagy akkor, ha az egyetemes postai szolgáltatás biztosításához fűződő közérdek védelme megkívánja. A holland állam azt is vállalta, hogy e különleges részvényekből eredő jogait nem használja arra, hogy az érintett társaságokat megvédje a nem kívánt irányításváltástól.

11 1998-ban és az indokolással ellátott véleményben meghatározott határidő lejártakor, azaz 2003. április 6-án, a holland állam törzsrészvényekből való részesedését fokozatosan visszaállították, a KPN-ben körülbelül 20%-ra, a TPG-ben pedig 35%-ra.

12 A Bizottság miután a Holland Királyságnak lehetőséget biztosított észrevételei megtételére, 2003. február 6-án két indokolással ellátott véleményt küldött e tagállamnak, amelyekben megállapította, hogy a holland állam által a KPN és a TPG társaságban birtokolt különleges részvények összeegyeztethetetlennek tűnnek az EK 56. cikk (1) bekezdésével és az EK 43. cikkel. A Bizottság az említett tagállamnak két hónapos határidőt adott arra, hogy az indokolással ellátott véleményeknek való

megfelelés érdekében megkívánt intézkedéseket meghozza. A Bizottság mivel nem találta megfelelőnek a holland kormány által a 2003. április 28-i levelekben adott válaszokkal, benyújtotta a jelen kereseteket.

13 Az Elsőfokú Bíróság első tanácsának elnöke 2005. november 23-i végzésével a C-282/04. és a C-283/04. sz. ügyet a szóbeli szakasz lefolytatása és az ítélethozatal céljából egyesítette.

A keresetről

14 A Bizottság mindkét keresete alátámasztására két kifogásra hivatkozik, amelyeket lényegében az EK 56. cikk (1) bekezdésének és az EK 43. cikknek a megsértésére alapít, abból az indokból, hogy a KPN és a TPG társaságban a Holland Királyság birtokában van a két kérdéses különleges részvény, amely különleges jogokat tart fenn a holland állam részére e két társaság szerveinek bizonyos általános ügyviteli döntéseinek előzetes jóváhagyása tekintetében.

Az EK 56. cikk (1) bekezdésének megsértésére alapított kifogásról

A felek érvei

15 A Bizottság azzal érvel, hogy a kérdéses különleges részvények az EK 56. cikk (1) bekezdése szerinti szabad tőkemozgásra vonatkozó korlátozást jelentenek, és hogy az e részvényekhez fűződő különleges jogok – még akkor is, ha e részvények a közérdek védelmére irányulnak – mindenképpen aránytalanok.

16 A holland kormány úgy reagál, hogy az említett részvények nem jelentik a szabad tőkemozgás korlátozását. Nem minősíthetőek az EK 56. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozó „állami intézkedéseknek". Továbbá nincs hatásuk a kérdéses társaságok részvényeinek megszerzésére, csak egyes általános ügyviteli döntésekre. Nem tarthatják vissza a befektetőket attól, hogy részesedést szerezzenek e társaságokban, és a tényeket tekintve semmiképpen nem tántorították el a befektetéseket. Ezenkívül még ha van is kapcsolat a kérdéses különleges részvények és a befektetési döntés között, az ilyen kapcsolat annyira esetleges és közvetett, hogy nem lehet a szabad tőkemozgás korlátozásának tekinteni.

17 A holland kormány másodlagosan azzal érvel, hogy a TPG-ben az ő birtokában levő különleges részvény mindenképpen közérdeken alapuló kényszerítő indokkal, vagyis az egyetemes postai szolgáltatás biztosításával igazolható.

A Bíróság álláspontja

– A korlátozások fennállásáról

18 Emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EK 56. cikk (1) bekezdése általánosan tiltja a tagállamok közötti tőkemozgásra vonatkozó korlátozásokat (lásd ebben az értelemben a C-483/99. sz., Bizottság kontra Franciaország ügyben 2002. június 4-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-4781. o.] 35. és 40. pontját, valamint a C-98/01. sz., Bizottság kontra Egyesült Királyság ügyben 2003. május 13-án hozott ítélet [EBHT 2003., I-4641. o.] 38. és 43. pontját).

19 Mivel az EK 56. cikk (1) bekezdése szerinti „tőkemozgások" fogalom meghatározása hiányzik az EK-Szerződésből, a Bíróság előzőleg a Szerződés 67. cikkének végrehajtásáról szóló, 1988. június 24-i 88/361/EGK tanácsi irányelvhez (HL L 178., 5. o.; magyar nyelvű különkiadás 10. fejezet, 1. kötet, 10. o.) mellékletként fűzött nómenklatúrának jelzésértéket tulajdonított (a 67. cikket az Amszterdami Szerződés hatályon kívül helyezte). Ennélfogva az EK 56. cikk (1) bekezdése szerinti tőkemozgásoknak minősülnek különösen a valamely vállalkozásban az annak általános ügyvitelében és irányításában való tényleges részvételre lehetőséget nyújtó részvények birtoklása révén történő részesedés formájában megvalósuló közvetlen befektetések (ún. „közvetlen" befektetések), valamint a tőkepiaci értékpapírok egyedül pénzügyi befektetési célzattal, a vállalkozás általános ügyvitele és irányítása befolyásolásának szándéka nélkül történő megszerzése (ún. „portfólióbefektetések") (lásd ebben az értelemben a C-222/97. sz., Trummer és Mayer ügyben 1999. március 16-án hozott ítélet [EBHT 1999., I-1661. o.] 21. pontját, és a Bizottság kontra Franciaország ügyben hozott, fent hivatkozott ítélet 36. és 37. pontját, valamint a Bizottság kontra Egyesült Királyság ügyben hozott, fent hivatkozott ítélet 39. és 40. pontját).

20 E két befektetési formát illetően a Bíróság megállapította, hogy az EK 56. cikk (1) bekezdése szerinti „korlátozásoknak" kell minősíteni azon nemzeti intézkedéseket, amelyek megakadályozhatják vagy korlátozhatják az érintett társaságok részvényeinek megszerzését, vagy más tagállamok befektetőit visszatarthatják attól, hogy azok tőkéjébe befektessenek (lásd ebben az értelemben különösen a Bizottság kontra Franciaország ügyben hozott, fent hivatkozott ítélet 41. pontját, a C-174/04. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 2005. június 2-án hozott ítélet [EBHT 2005., I-4933. o.] 30. és 31. pontját, valamint a C-265/04. sz. Bouanich-ügyben 2006. január 19-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-923. o.] 34. és 35. pontját).

21 A jelen esetben meg kell állapítani, hogy a szóban forgó különleges részvények az EK 56. cikk (1) bekezdésében előírt szabad tőkemozgás korlátozásának minősülnek.

22 Mindenekelőtt meg kell ugyanis állapítani, hogy a szóban forgó különleges részvényeknek a KPN és a TPG alapszabályában történő bevezetése e két társaság privatizációja során a holland állam által bizonyos számú, az alapszabály szerinti

különleges jogoknak a saját részére történő fenntartása érdekében hozott döntéséből ered. Ilyen körülmények között – a holland kormány állításával ellentétben – az említett részvényeket az 56. cikk (1) bekezdése hatálya alá tartozó állami intézkedéseknek kell minősíteni.

23 Továbbá meg kell állapítani, hogy a kérdéses különleges részvények más tagállamok befektetőit visszatarthatják attól, hogy a KPN-be és a TPG-be fektessenek be.

24 E különleges részvények alapján ugyanis a KPN és a TPG szerveinek egy sor nagyon fontos, e két társaság tevékenységét, valamint a szerkezetüket érintő általános ügyviteli döntése (többek között az egyesülés, a szétválás és a megszűnés kérdései) a holland állam előzetes jóváhagyásától függ. Így, amint azt a Bizottság jogosan állapította meg, e különleges részvények egyrészt olyan befolyást biztosítanak a holland államnak a KPN és a TPG általános ügyvitelére, amely nem igazolható a befektetése nagyságával, és amely érzékelhetően jelentősebb, mint amelynek elérését az e társaságokban való törzsrészvényesi részesedése általában lehetővé tenne számára. Másrészt az említett részvények korlátozzák a többi részvényesnek a KPN-ben és a TPG-ben való részesedésük nagyságához viszonyított befolyását.

25 Továbbá e különleges részvényeket csak a holland állam egyetértésével lehet bevonni.

26 Azáltal, hogy az ilyen jelentőségű döntéseket a holland állam előzetes jóváhagyásától teszik függővé, és így korlátozzák azt a lehetőséget, hogy a többi részvényes ténylegesen részt vegyen az érintett társaság általános ügyvitelében, az említett részvények megléte negatívan befolyásolhatja a közvetlen befektetéseket.

27 Ugyanígy: a kérdéses különleges részvényeknek elrettentő hatásuk lehet a KPN-be és a TPG-be történő portfólióbefektetésekre. Az érintett társaság szervei által az utóbbi érdekében állóként bemutatott jelentős döntés jóváhagyásának a holland állam részéről történő esetleges megtagadása ugyanis hatással lehet az említett társaság részvényeinek (tőzsdei) értékére, következésképp az ilyen részvényekbe történő befektetések vonzerejére.

28 Így az a veszély, hogy a holland állam olyan érdekeket követve gyakorolja a különleges jogait, amelyek nem egyeznek az érintett táraság gazdasági érdekeivel, visszatarthatja a társaságba történő közvetlen befektetéseket vagy portfólióbefektetéseket.

29 Végül meg kell állapítani, hogy – a holland kormány állításával ellentétben – e korlátozó hatások nem túl esetlegesek, és nem is túl közvetettek ahhoz, hogy a szabad tőkemozgás korlátozásának minősüljenek.

30 Nem lehet kizárni ugyanis, hogy bizonyos sajátos körülmények között a holland állam a közérdek védelmében, esetlegesen az érintett társaság gazdasági érdekeivel ellentétesen gyakorolja különleges jogait. Így a kérdéses különleges részvények magukban hordozzák azt a valós veszélyt, hogy az említett állam megakadályozza az e társaságok szervei által a társaságok gazdasági érdekeinek megfelelőként javasolt döntéseket.

31 Az előzőeket figyelembe véve a szóban forgó különleges részvények az EK 56. cikk (1) bekezdése szerinti korlátozásoknak minősülnek.

– A korlátozások esetleges igazolhatóságáról

32 Ugyanakkor a szabad tőkemozgást korlátozhatják az EK 58. cikkben szereplő okok vagy a közérdeken alapuló kényszerítő okok által indokolt nemzeti szabályozások (lásd ebben az értelemben a C-319/02. sz. Manninen-ügyben 2004. szeptember 7-én hozott ítélet [EBHT 2004., I-7477. o.] 29. pontját), amennyiben nem léteznek olyan közösségi harmonizációs intézkedések, amelyek előírnák az ezen érdekek védelmének biztosításához szükséges intézkedéseket (lásd ebben az értelemben, a szolgáltatásnyújtás szabadságával összefüggésben, a C-255/04. sz., Bizottság kontra Franciaország ügyben 2006. június 15-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-5251. o.] 43. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

33 Közösségi harmonizáció hiányában fő szabály szerint a tagállamokra tartozik, hogy meghatározzák a jogos érdekek biztosítani kívánt védelmi szintjét, valamint azt, hogy e szintet milyen módon kell elérni. Ugyanakkor kizárólag a Szerződés által kijelölt korlátok között és különösen az arányosság elvének tiszteletben tartása mellett tehetik ezt meg, és ez utóbbi megköveteli, hogy az elfogadott intézkedések alkalmasak legyenek az elérni kívánt célkitűzés megvalósítására és ne lépjenek túl az eléréséhez szükséges mértéken (lásd ebben az értelemben a C-503/99. sz., Bizottság kontra Belgium ügyben 2002. június 4-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-4809. o.] 45. pontját).

34 A jelen esetben tehát a Bizottság által hivatkozott kifogások megalapozottságának megítélése érdekében meg kell vizsgálni, hogy a kérdéses különleges részvények – amelyek a KPN és a TPG szervei bizonyos általános ügyviteli döntéseinek előzetes jóváhagyására vonatkozó különleges jogokat foglalnak magukban – a jelen ítélet 32. pontjában említett okok egyikére tekintettel igazolhatók-e, és hogy ezen intézkedések arányosak-e a kitűzött céllal.

35 Ami a KPN-ben birtokában levő különleges részvényt illeti, a holland kormány semmilyen olyan közérdekű célra nem hivatkozik, amely igazolásul szolgálhat.

36 Ilyen körülmények között a C-282/04. sz. ügyben hivatkozott, az EK 56. cikk (1) bekezdésének megsértésére alapított első kifogást el kell fogadni.

37 Ami a TPG-ben birtokában levő különleges részvényt illeti, a holland kormány azzal érvel, hogy ez az egyetemes postai szolgáltatás biztosítása, és különösen a TPG fizetőképességének és folytonosságának védelme érdekében szükséges, amely jelenleg az egyetlen olyan vállalkozás Hollandiában, amely a törvény által előírt szinten tudja biztosítani ezt az egyetemes szolgáltatást.

38 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az olyan közérdekű szolgáltatás, mint az egyetemes postai szolgáltatás biztosítása, a közérdeken alapuló kényszerítő oknak minősülhet, amely igazolhatja a szabad tőkemozgás korlátozását (analógia útján lásd a C-388/00. és a C-429/00. sz. Radiosistemi-ügyben 2002. június 20-án hozott ítélet [EBHT I-5845. o.] 44. pontját).

39 A kérdéses különleges részvény azonban meghaladja azt, ami a fizetőképesség és az egyetemes postai szolgáltatás teljesítése folytonosságának megőrzéséhez szükséges.

40 Amint ugyanis azt a főtanácsnok jogosan jegyezte meg az indítványa 38. és 39. pontjában, meg kell állapítani egyrészt, hogy a holland állam által a TPG-ben birtokolt különleges jogok nem korlátozódnak a TPG mint az egyetemes postai szolgáltatásnyújtó tevékenységeire. Másrészt e különleges jogok gyakorlása nem alapul semmilyen világos szemponton, és nem kell indokoltnak lennie, ami lehetetlenné tesz minden hatékony bírói felülvizsgálatot.

41 Az előzőekre tekintettel a C-283/04. sz. ügyben hivatkozott, az EK 56. cikk (1) bekezdésének megsértésére alapított első kifogást el kell fogadni.

Az EK 43. cikk megsértésére alapított kifogásokról

42 A Bizottság annak megállapítását is kéri, hogy a Holland Királyság nem teljesítette a letelepedés szabadságára vonatkozó EK 43. cikkből eredő kötelezettségeit, mert a kérdéses különleges részvények nemcsak a KPN-be és a TPG-be történő közvetlen befektetéseket és portfólióbefektetéseket korlátozzák, hanem akadályozhatják e két társaság irányítására vonatkozó befolyásszerzést is, ezáltal a beruházásokat, amelyek bizonyos befolyást biztosítanak e két társaság általános ügyvitelére és irányítására (e tekintetben, ebben az értelemben lásd a C-208/00. sz. Überseering-ügyben 2002. november 5-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-9919. o.] 77. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

43 Amint azt a főtanácsnok az indítványa 41. pontjában megállapította, amennyiben a kérdéses különleges részvények a letelepedés szabadságának korlátozását vonják maguk után, az ilyen korlátozások a szabad tőkemozgás fent vizsgált akadályainak közvetlen következményei, és elválaszthatatlanok tőlük. Ezért mivel megállapításra került az EK 56. cikk (1) bekezdésének megsértése, a kérdéses intézkedéseket nem szükséges külön, a Szerződésnek a letelepedés szabadságára vonatkozó szabályai alapján megvizsgálni (lásd különösen a C-463/00. sz., Bizottság kontra Spanyolország ügyben 2003. május 13-án hozott ítélet [EBHT 2003., I-4581. o.] 86. pontját).

44 Az előzőekre tekintettel meg kell állapítani, hogy a Holland Királyság – azáltal, hogy a KPN és a TPG alapszabályában fenntartott bizonyos rendelkezéseket, amelyek szerint e társaságok alaptőkéje egy olyan, a holland állam birtokában levő különleges részvényt foglal magában, amely az említett társaságok szervei egyes általános ügyviteli döntéseinek jóváhagyására vonatkozólag olyan különleges jogokat biztosít a holland államnak, amelyek nem korlátozódnak azon esetekre, amikor ezen állam beavatkozása a Bíróság által elismert, közérdeken alapuló kényszerítő okok miatt, a TPG esetében pedig különösen az egyetemes postai szolgáltatás fenntartásának biztosításához szükséges – nem teljesítette az EK 56. cikk (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.

A költségekről

45 Az eljárási szabályzat 69. cikkének 2. §-a alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A Holland Királyságot, mivel pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

1) **A Holland Királyság – azáltal, hogy a KPN NV és a TPG NV alapszabályában fenntartott bizonyos rendelkezéseket, amelyek szerint e társaságok alaptőkéje olyan, a holland állam birtokában levő különleges részvényt foglal magában, amely az említett társaságok szervei egyes általános ügyviteli döntéseinek jóváhagyására vonatkozólag olyan különleges jogokat biztosít a holland államnak, amelyek nem korlátozódnak azon esetekre, amikor ezen állam beavatkozása a Bíróság által elismert, közérdeken alapuló kényszerítő okok miatt, a TPG NV esetében pedig különösen az egyetemes postai szolgáltatás fenntartásának biztosításához szükséges – nem teljesítette az EK 56. cikk (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.**

2) **A Bíróság a Holland Királyságot kötelezi a költségek viselésére.**

Aláírások